

получавалъ отъ нея, му е било достатъчно за задоволяване своите потребности. Обаче, същата тая земя сега — разпокъжана между повече стопански единици — при същия начинъ на обработване не може да задоволи нуждите ни, защото онова парче земя, което за първия стопанинъ не е представлявало никаква ценность — за настъ то се явява като източникъ за набавяне сръдства необходими за живота ни. И за да може това стопанствующе лице да направи почвата пригодна за отглеждане на каквато и да било земедѣлческа култура, то е принудено да търси начинъ и сръдства, които биха увеличили плодовитостта на това парче земя.

*

Оре моятъ братъ селянинъ. Труди се денъ и нощъ, а все не стига. Отъ ранна пролѣтъ до късна есенъ — той е все на полето. Никога не доспалъ, никога не дояль, той е все на работа. И какво постига? — Нищо. За Бога — нищо. Идва зимата, когато и той най-сетне трѣбва да си почине. И гледа моятъ братъ: хамбарътъ празденъ. Всичко е на привършване. А зимата още не е презоловена. Предъ него въ почуда стоятъ жена и деца. И тръгва той съ потъмнѣлъ погледъ да търси хлѣбъ. Да търси онова, което съ малко повече разумъ и желание би можалъ предварително да има. Така минаватъ зимните дни: кога гладенъ, кога ситъ — докато дойде м-цъ мартъ. И пакъ отново все същата скрѣбна история: винаги на работа и винаги гладенъ. А това може да не биде така. Съ това което имаме — съ нашите малки парченца ниви и ливади — при едно разумно и системно обработване, при нови начини и срѣдства — бихме направили живота си пъленъ съ радост и успѣхъ.

*

Тая нѣмотия и това обединяване на селото ни накараха нѣколко души по-предприемчиви селяни да се замислятъ и потърсятъ начинъ за по пълното и възможно задоволяване на потребностите ни.

И ето че презъ пролѣтътъ на 1921. година тия нѣколко души замислятъ и подематъ идеята за създаване на организация, която би разширила и би подобрila стопанската ни дейност.

Инициативата на тия хора не закъсня да стане действителност. Идеята за направа на язъ на рѣка Дървеница, която минава изъ срѣдата на ливадите и голѣма част отъ нивите, чрезъ който да се напояватъ както нивите, така и ливадите, се осъществи съ образуването на воденъ синдикатъ „Срѣдни ливади“ — нареченъ така по името на мѣстността „Срѣдни ливади“.